

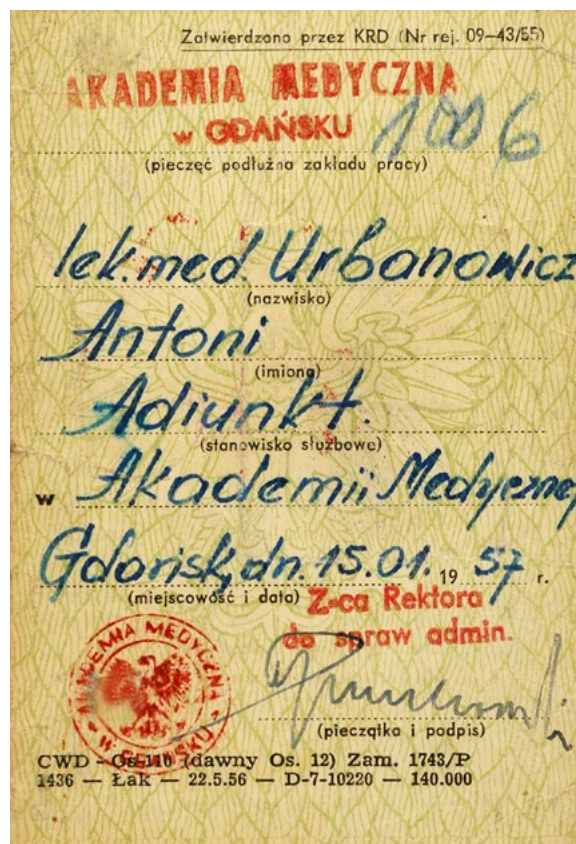
Antoni Urbanowicz (1914-1996)

Antoni Urbanowicz, syn Antoniego i Ludwiki z Sokołowskich, urodził się 1 sierpnia 1914 r. w Wilnie. W roku 1933 ukończył Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Wilnie, uzyskując świadectwo maturalne. W 1935 r. podjął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. W chwili wybuchu II wojny i zamknięcia Uniwersytetu w Wilnie przez władze litewskie 15 grudnia 1939 r. Antoni Urbanowicz był studentem XIII trymestru; jeszcze trzy trymestry dzieliły go od absolutorium. Jak wielu innych studentów USB, kontynuował studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu w Kownie, gdzie w roku 1941 otrzymał absolutorium. W czasie wojny w latach 1943-1944 odbył staże lekarskie w szpitalach wileńskich i pracował jako wolontariusz na Oddziale Ginekologicznym. W jego dokumentach archiwalnych jest adnotacja, że w 1945 r. został przesiedlony do ZSRR, co zapewne oznacza, że po wejściu do Wilna Armii Czerwonej w roku 1944 został deportowany w głąb Związku Radzieckiego. W listopadzie 1946 r. został zwolniony i otrzymał zgodę na powrót do Polski i osiedlenie się w Szczecinie. W 1950 r. w Akademii Medycznej w Gdańsku otrzymał dyplom lekarski i wkrótce został zatrudniony w Zakładzie Higieny, kierowanym przez zastępcę profesora dr. Józefa Lubczyńskiego; w tym Zakładzie od 1953 r. otrzymał etat asystenta, a później adiunkta. W 1953 r. został uznany za specjalistę II stopnia

w zakresie higieny. Był bardzo dobrym dydaktykiem i sprawnym organizatorem, jako nauczyciel akademicki cieszył się dobrą opinią i uznaniem wśród studentów oraz przełożonych. Był współautorem (razem z mgr. Szczepblewskim i lek. Stachowską) skryptu do ćwiczeń z higieny dla studentów IV roku w roku akademickim 1953/1954. W roku 1952 ówczesny kierownik Zakładu Higieny prof. Walerian Bogusławski tak pisał o lek. A. Urbanowiczu w przygotowywanej opinii: *Zajęcia dydaktyczne wykonuje z zamiłowaniem. Przez należyte zorganizowanie ćwiczeń oraz skrupulatny*

nadzór nad dokładnością pracy studentów przy stałej gotowości do pomocy dla studentów słabszych, lek. Urbanowicz przyczynił się wybitnie do opanowania przez studentów

ZAKŁAD HIGIENY

Kierownik: Edward Grzegorzewski, dr w. n. lek., prof. zwycz. higieny

Kierownik Szkoleniowego Ośrodka Zdrowia: Jerzy Lubczyński, dr w. n. lek., zast. prof. higieny

Adiunkt: Walerian Bogusławski, dr med.

Asystent starszy: Jan Makarewicz, lek.

Asystent młodszy: Antoni Urbanowicz

Skład osobowy ALG w r. akadem. 1947/48"

podstawowych wiadomości z higieny¹. W okresie zatrudnienia w Akademii Medycznej w Gdańsku pracował dodatkowo jako lekarz w Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego. Był żonaty z Leonardą Nosowicz. Zatrudnienie w Zakładzie Higieny AMG ustało z dniem 30 wrze-

śnia 1958 r. Później, w latach 1967-1987, aż do emerytury, był dyrektorem Miejskiej, Terenowej, Powiatowej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej w Gdańsku mieszczącej się przy ul. Wałowej 27. Zmarł 8 września 1996 r. w Gdańsku.

oprac. W. Makarewicz

¹ Akta osobowe lek. A. Urbanowicza nr 215/102 k. 48, w Archiwum GUMed.

W dniu 16 listopada 2017 r. zmarł

dr n. med. Alfred JANKAU

specjalista położnik i ginekolog, wieloletni nauczyciel akademicki Akademii Medycznej w Gdańsku. Studia na Wydziale Lekarskim AMG odbywał w latach 1952-1957, dyplom lekarza uzyskał w 1961 r. Po absolutorium w 1957 r. pracował jako kierownik Wydziału Kultury Radu Okręgowej Zrzeszenia Studentów Polskich w Gdańsku. Wkrótce po ukończeniu studiów został powołany do zasadniczej służby wojskowej w Marynarce Wojennej, którą zakończył w lipcu 1963 r. W tym samym roku podjął zatrudnienie jako asystent w II Klinice Położnictwa i Chorób Kobięcych kierowanej przez prof. Wojciecha Gromadzkiego. W Klinice tej przeszedł w 1966 r. na stanowisko starszego asystenta, a po uzyskaniu w roku 1971 tytułu naukowego doktora na stanowisko adiunkta w powstałym Instytucie Położnictwa i Chorób Kobięcych. Specjalizację pierwszego stopnia w zakresie położnictwa i ginekologii uzyskał w 1967 r., a specjalizację drugiego stopnia w 1973 r. Od marca 1974 r. do końca lutego 1975 r. przebywał na stażu szkoleniowym w Uniwersyteckiej Klinice Położnictwa i Ginekologii Charlottenburg w Berlinie (Zachodnim). Wkrótce po powrocie zakończył pracę w naszej Uczelni za porozumieniem stron. Pracował potem jeszcze w lecznictwie otwartym, początkowo w Zespole Opieki Zdrowotnej dla Szkół Wyższych w Gdańsku, a od roku 1983 do przejścia na emeryturę w roku 2008 jako kierownik Wielospecjalistycznej Przychodni oraz Poradni Położniczo-Ginekologicznej przy Szpitalu Miejskim im. św. Wojciecha w Gdańsku.

Był odznaczony Srebrną Odznaką Zrzeszenia Studentów Polskich oraz Medalem „Za ofiarność i Odwagę w Obronie Życia i Mienia” nadanym Mu przez Radę Państwa w 1969 r.

Z ogromnym żalem i smutkiem żegnamy Kolegę cieszącego się powszechną sympatią, animatora studenckiego życia kulturalnego, cenionego i lubianego przez pacjentki lekarza oraz utalentowanego nauczyciela akademickiego.

W dniu 21 stycznia 2018 r. zmarł

prof. dr hab. Stefan SMOCZYŃSKI

lekarz psychiatra, emerytowany kierownik I Kliniki Chorób Psychiczych Akademii Medycznej w Gdańsku. Studia lekarskie w AMG odbywał w latach 1952-1957. Podczas studiów sprawował funkcję przewodniczącego Rady Uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich. Wkrótce po otrzymaniu dyplomu został 15 listopada 1958 r. zatrudniony jako asystent w Klinice Psychiatrycznej AMG kierowanej przez prof. Tadeusza Bilikiewicza. Na etat starszego asystenta przeszedł w 1961 r., a w roku 1962 uzyskał specjalizację pierwszego stopnia z psychiatrii. Specjalizację drugiego stopnia i tytuł naukowy doktora uzyskał w 1966 r. i z dniem 1 października 1967 objął stanowisko adiunkta. Po habilitacji w grudniu 1971 r. objął w Klinice z dniem 1 września 1972 r. stanowisko docenta. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1983 r., a stanowisko profesora zwyczajnego objął w 1995 r. W roku 1994 powierzono Mu kierownictwo I Kliniki Chorób Psychiczych, którą kierował do przejścia na emeryturę w 2003 r. W latach 1973-1975 sprawował funkcję dziekana Wydziału Lekarskiego, a w latach 1975-1981 funkcję prorektora ds. studenckich. Był silnie zaangażowany w życie społeczne, w latach 1961-1972 sprawował funkcję I sekretarza Komitetu Uczelnianego PZPR w AMG. Za działalność zawodową, akademicką i społeczną został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2003 r.), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1976 r.) oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1979 r.).

Ze smutkiem i żalem żegnamy powszechnie szanowanego nauczyciela akademickiego, troskliwego lekarza i wychowawcę wielu pokoleń studentów.